

El fonament: Jesucrist i només ell

Presentació del nou consiliari general, Pepe Baena Iniesta

Fer una presentació davant homes i dones que em coneixen és un plaer perquè és tornar a repassar l'acompanyament de Jesucrist en l'acompanyament que he fet i faré a militants infants (MIJAC), joves (JOC) i adults (ACO). Quan em miro l'agenda biogràfica del meu cor, surten pàgines del quadern de vida que reflecteixen la meva professió de metal·lúrgic i la meva vocació de batejat capellà-consiliari. Tot va començar en un barri obrer de Barcelona, Prosperitat, fa 54 anys, malgrat que no vaig ser conscient fins als 19 anys quan vaig rebre el sagrament de la confirmació, a la Parròquia de Santa Engràcia del barri on vaig néixer, sent jove d'un grup d'iniciació a la JOBAC. Després com a militant de la JOBAC vaig decidir fer un pas més a la meva trajectòria: entrar a l'any 1989 al seminari de Barcelona sense desclassar-me.

Com a seminarista vaig conèixer el MIJAC quan estava a Badia del Vallès als anys 90. Allí, per primera vegada de la meua vida, vaig tastar el significat profund del protagonisme dels infants al més pur evangeli. >

En l'any 1997 vaig ser ordenat capellà a la Parròquia de Sant Antoni de Pàdua del barri de Llefià (Badalona) al servei d'un poble on els pobres tenen el seu lloc. Encara tinc impregnades a la memòria les persones que van participar a la celebració: treballadors, aturats, discapacitats, infants, joves, gent gran, agnòstics, allunyats, marginats, empresonats que estaven de permís... Tots i totes formant la família que sempre he estimat, perquè és i serà la família de Jesús.

Seguidament, l'any 2000, vaig anar a la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet on, durant cinc anys, vaig descobrir les perifèries amb els que venien amb pasteres i es refugiaven en barris com a Plana Lledó. Sense deixar d'estar al servei dels moviments apostòlics com a consiliari. Allà vaig començar a servir al Moviment de Pobles i Comarques acompanyant un grup, a recolzar la JOC a Bellavista, acompanyar grups d'ACO i grups de parròquia i a viure l'Església dels pobres en les dues vegades que vaig estar a Nicaragua. En aquesta etapa, ja fa catorze anys, el bisbe Josep Àngel em va demanar ser delegat episcopal de la Pastoral Obrera de la diòcesi de Terrassa. Fins aquest any 2018 que ho he deixat per donar-me més a l'ACO.

Després em vaig dedicar quatre anys a ser consiliari nacional de la JOC de Catalunya i les Illes. Reconec que vaig ser dels últims consiliaris alliberats completament de pastoral parroquial. Va ser una experiència que em va modelar el meu estil de ser prevere tenint una visió més amplia de la classe obrera. Més endavant, l'any 2010, vaig arribar a Bellavista (Les Franqueses del Vallès), a on continuo actualment, amb la idea de ser rector de la parròquia de Sant Francesc d'Assís. És quan vaig viure el ministeri com a consiliari que feia de rector. En aquests anys, vaig combinar tots els serveis pastorals, tant de la parròquia i de la diòcesi com dels moviments (MIJAC, JOC i ACO), amb la responsabilitat de consiliari catalanobalear del MIJAC durant tres anys.

També he de subratllar que en formar part de l'Associació de Preveres del Pradó m'ha ajudat en el meu creixement en el coneixement de Jesucrist i en l'evangelització dels pobres com a subjectes. Amb el Pradó el meu ministeri presbiteral s'ha anat fonamentant en Jesucrist i només en ell. Primer amb un compromís temporal i més tard amb el definitiu. Cal dir que he estat cinc anys (2013-2018) com a coordinador-responsable del Pradó de Catalunya i les Illes Balears. Només em queda donar gràcies a Déu i obrir els braços per a abraçar aquest nou repte amb els germans i germanes de l'ACO.